

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoPs/7/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6424203229
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6424203229.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Štillovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Petry Lackovej, v právnej veci navrhovateľa Psychiatrickej nemocnice Profesora Matulaya Kremnica, so sídlom Československej armády 234/139, Kremnica, v konaní o návrhu na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony u osoby A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. D., t.č. Psychiatrická nemocnica E. C. F., zastúpený procesným opatrovníkom G. H., tajomníčkou Okresného súdu Žiar nad Hronom, za účasti C. D., so I. J. K. XXX/XXX, D., G.: XX XXX XXX, zastúpeného právnym zástupcom: JUDr. Róbert Gombala, advokát, so sídlom Ulica P. Rádayho 14/A, 984 01 Lučenec, o odvolaní C. D. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 32Ps/3/2025-98 zo dňa 17. novembra 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III., IV. v spojení so závislým výrokom VI. o trovách prvoinštančného konania potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. obmedzil A. B., nar. XX.XX.XXXX, v spôsobilosti na právne úkony. Výrokom II. ustanovil obmedzenému opatrovníka C. D., J. K. XXX/XXX, D.. Podľa výroku III. je opatrovník ako zástupca obmedzovaného oprávnený a povinný zastupovať obmedzovaného pri právnych úkonoch a spravovať jeho majetok vo všetkých veciach, ktorých sa obmedzenie spôsobilosti na právne úkony týka. Podľa výroku IV. je opatrovník povinný predkladať súdu správu o obmedzovanom a správu o nakladaní s majetkom, vždy do 30. júna a 31. decembra každého kalendárneho roka. Výrokom V. nepriznal štátu nárok na náhradu trov konania. Podľa výroku VI. nemá žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 8 ods. 1, § 10 ods. 1 a 2, § 26, § 27 ods. 2 a 3, § 28 OZ, § 248 ods. 1, § 248 ods. 2, § 274 ods. 2, § 275 a § 277 CMP, keď konštatoval, že z výsluchu účastníkov konania, z predložených listinných dôkazov a zo záverov znaleckého psychiatrického posudku vyplynulo, že obmedzovaný trpí duševnou poruchou trvalého charakteru (hebephrennou schizofréniou s postpsychotickým defektom osobnosti), pričom prognóza ochorenia je nepriaznivá a neistá.

Za opatrovníka súd ustanovil podľa ust. § 27 ods. 3 OZ C. D. ako orgán miestnej správy, kde má obmedzovaný trvalý pobyt. Obmedzovaný nemá príbuzného, ktorý by funkciu opatrovníka vykonával. Jeho matka je nebohá, sestra žije na neznámej adrese a otec obmedzovaného na výzvu súdu nereagoval. Rovnako sa súd dopytoval psychiatrickej nemocnice na uvedenie osôb, ktoré by mohli byť opatrovníkom obmedzovaného, pričom tej nie sú známe žiadne osoby, ktoré by mohli byť

opatrovníkom obmedzovaného. Súhlas obce (mesta) v tomto prípade, keďže ide o ustanovenie opatrovníka hmotnoprávneho, tzv. verejného opatrovníka podľa § 27 ods. 3 OZ, sa nevyžaduje. Ustanovenie C. D. ako opatrovníka obmedzovaného korešponduje aj s názorom NS SR v rozhodnutí sp. zn. 7 Cdo/20/2022 zo dňa 28.02.2022, navyše je voľbou najvhodnejšej alternatívy z hľadiska zabezpečenia ochrany záujmov obmedzovaného s trvalým pobytom v C. D.. Aj keď C. D. nesúhlasilo s ustanovením za opatrovníka, zákon v prípade ustanovenia za opatrovníka orgán miestnej správy nevyžaduje jeho výslovný súhlas. Návrh na ustanovenie za opatrovníka samosprávny kraj súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodný s poukazom na vyššie uvedené, ako aj na to, že „orgánom miestnej správy“ je obec, ktorá opatrovnícku funkciu vykonáva ako „organizačnú súčasť štátu“ a obec (mesto) má zákonnú povinnosť starať sa o svojich občanov vyplývajúcu jej z ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. Obec má povinnosť starať sa o svojich občanov - v tomto prípade C. D., ktoré vykonáva svoju funkciu prostredníctvom svojich zamestnancov a v súlade s vymedzením úloh miestnej samosprávy.

Súd prvej inštancie tiež zvažoval možnosť ustanovenia C. F. ako opatrovníka obmedzovanému, avšak v tejto súvislosti zdôraznil, že obmedzovaný sa nachádza v psychiatrickej nemocnici v F. len určité časové obdobie, pričom nie je vopred známe, kedy bude prepustený, resp. umiestnený do iného sociálneho zariadenia. Mal za to, že za účelom ochrany práv obmedzovaného je vhodnejšie, aby funkciu opatrovníka stabilne vykonávalo C. D., kde má evidovaný trvalý pobyt, keďže ten zostáva nateraz nemenný, ako C. F., keďže nie je vopred známe, ako dlho sa bude obmedzovaný zdržiavať v územnom obvode C. F., ku ktorému nemá žiadny iný vzťah, než absolvovanie hospitalizácie v psychiatrickej nemocnici.

3. Proti napadnutému rozsudku v zákonnej lehote podalo odvolanie C. D., v ktorom žiadalo aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výrokoch II., III., IV. a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Malo za to, že v prípade príbuzných (sestry a otca) A. B., súd prvej inštancie nevyňaložilo všetko potrebné úsilie na zistenie stanoviska príbuzných k opatrovníctvu, pretože mal možnosť aj opakovane vyzvať rodinného príslušníka – príbuzného A. B., resp. mal možnosť využiť aj iný (opakovaný) spôsob doručenia výzvy na vyjadrenie sa k opatrovníctvu.

Tvrdilo, že súd prvej inštancie nesprávne vyložil obsah § 27 ods. 3 OZ, keďže podľa jeho názoru je orgánom miestnej správy okrem obce aj samosprávny kraj. Je nepochybné, že samosprávny kraj a hlavne jeho zariadenia (zariadenia samosprávneho kraja s vlastnou právnou subjektivitou – rozpočtové organizácie - Zariadenie sociálnych služieb D., Zariadenie sociálnych služieb L., Zariadenie sociálnych služieb M. M. N. I. I. I.) vedia tak po odbornej ako aj personálnej stránke oveľa lepšie zabezpečiť každodenné potreby, než C. D.. Poukázalo na časť dôvodovej správy k zákonu č. 218/2021 Z.z. z 11. mája 2021, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, z ktorej C. D. vyplývalo, že za opatrovníka môže byť ustanovené Zariadenie sociálnych služieb D., Zariadenie sociálnych služieb L., Zariadenie sociálnych služieb M. a N. I. I. I., resp. ktorýkoľvek ich zamestnanec. Malo za to, že tieto zariadenia by vedeli najlepšie aj z hľadiska teritoriálnej blízkosti, ako aj prístupu zabezpečiť a chrániť práva a záujmy obyvateľov samosprávneho kraja. Podľa názoru C. D. je možnosť určite ustanoviť jedno zo zariadení zriadených Banskobystrickým samosprávnym krajom (Zariadenie sociálnych služieb D., Zariadenie sociálnych služieb L., Zariadenie sociálnych služieb M. a Zariadenie sociálnych služieb I.) za opatrovníka pre A. B.. V súvislosti s možnosťou ustanovenia verejného opatrovníka odvolateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14CoP/28/2022 zo dňa 04.10.2022, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/20/2022 zo dňa 28.02.2022, podľa záverov ktorých je pri alternatívach verejného opatrovníka potrebné vybrať opatrovníka z hľadiska teritoriálnej blízkosti, a preto, podľa odvolateľa, najvhodnejším opatrovníkom je niektoré z iných zariadení Banskobystrického samosprávneho kraja, ktoré sa nachádza v C. D., a to zariadenia, ktoré uviedol v podanom odvolaní. Vzhľadom na to, že sa súd prvej inštancie možnosťou ustanoviť za opatrovníka iné zariadenia samosprávneho kraja, nachádzajúce sa v C. D., a to aj bez ich súhlasu vôbec nezaoberal, resp. sa nezaoberal možnosťou ustanoviť za opatrovníka osoby zamestnané v týchto zariadeniach po vyslovení ich súhlasu, považoval napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné, predčasne vydané a nesprávne.

4. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení uviedol, že menovaný A. B. O. XX.XX.XXXX, B. D. je aj naďalej hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici E. C. F.. Na podanom návrhu vo veci obmedzenia spôsobilosti na právne úkony naďalej trvá. Nie je mu známa žiadna osoba, ktorá by mohla plniť funkciu opatrovníka.

5. Do momentu konania a rozhodovania odvolacieho súdu ďalšie podania nenasledovali.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej lehote osobou na to oprávnenou, prejednal vec postupom bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario a za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch II., III., IV. a v závislom výroku VI. o trovách konania potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

7. Podstatou odvolania ustanoveného opatrovníka, C. D., bolo namietanie nesprávneho právneho posúdenia veci, ak mal súd prvej inštancie nesprávne vyložiť ust. § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka, s poukazom na to, že ak nebola zistená fyzická osoba, ktorá by vykonávala funkciu opatrovníka osobe pozbavenej v spôsobilosti na právne úkony, tak za verejného opatrovníka aj bez jeho súhlasu malo byť ustanovené iné zariadenie samosprávneho kraja, nachádzajúce sa v C. D., resp. osoba zamestnaná v týchto iných zariadeniach, ak majú vytvorené personálne, administratívne, ekonomické podmienky na to, aby mohli vykonávať funkciu opatrovníka lepšie ako C. D.. C. D. v odvolaní uviedlo, že v zmysle ust. § 8 ods. 12 zákona č. 448/2008 Z.z. z postavenia verejného opatrovníka je vylúčené iba zariadenie, v ktorom je umiestnená osoba pozbavená/obmedzená v spôsobilosti na právne úkony a jeho zamestnanci.

8. Krajský súd na základe nižšie uvedených rozhodných zákonných ustanovení, prijatých záverov, má za to, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nebolo predčasným rozhodnutím a ani rozhodnutím, ktoré by vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, a tým neboli splnené podmienky k vyhovneniu odvolania, ktorým bolo navrhnuté napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Podľa ust. § 27 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka zákonným zástupcom fyzickej osoby, ktorú súd rozhodnutím pozbavil spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, je súdom ustanovený opatrovník. Ak sa za opatrovníka nemôže ustanoviť príbuzný fyzickej osoby ani iná osoba, ktorá spĺňa podmienky pre ustanovenie za opatrovníka, ustanoví súd za opatrovníka orgán miestnej správy, prípadne jeho zariadenie, ak je oprávnené vystupovať svojím menom (§ 18 ods. 1).

10. Podľa ust. § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „zákon č. 369/1990 Zb.“) obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt. Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami. Základnou úlohou obce pri výkone samosprávy je starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a o potreby jej obyvateľov. Obci pri výkone samosprávy možno ukladať povinnosti a obmedzenia len zákonom a na základe medzinárodnej zmluvy.

11. Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. obyvateľom obce je osoba, ktorá má na území obce trvalý pobyt.

12. Podľa ust. § 4 ods. 3 písm. p) zákona č. 369/1990 Zb. obec pri výkone samosprávy najmä plní úlohy na úseku sociálnej pomoci v rozsahu podľa osobitného predpisu.

13. Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 448/2008 Z.z. sociálna služba je odborná činnosť, obslužná činnosť alebo ďalšia činnosť alebo súbor týchto činností, ktoré sú zamerané na a) prevenciu vzniku nepriaznivej sociálnej situácie, riešenie nepriaznivej sociálnej situácie alebo zmiernenie nepriaznivej sociálnej situácie fyzickej osoby, rodiny alebo komunity, b) zachovanie, obnovu alebo rozvoj schopnosti fyzickej osoby viesť samostatný život a na podporu jej začlenenia do spoločnosti, c) zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb fyzickej osoby, d) riešenie krízovej sociálnej situácie fyzickej osoby a rodiny, e) prevenciu sociálneho vylúčenia fyzickej osoby a rodiny, f) zabezpečenie starostlivosti o dieťa z dôvodu situácie v rodine, ktorá vyžaduje pomoc pri starostlivosti o dieťa.

14. Podľa ust. § 8 ods. 12 zákona č. 448/2008 Z.z. poskytovateľ sociálnej služby alebo zamestnanec poskytovateľa sociálnej služby nemôže byť ustanovený za opatrovníka prijímateľa sociálnej služby v

zariadení, v ktorom prijímateľovi sociálnej služby poskytuje sociálnu službu. Obmedzenie podľa prvej vety neplatí, ak štatutárny orgán poskytovateľa sociálnej služby alebo zamestnanec poskytovateľa sociálnej služby je blízka osoba prijímateľa sociálnej služby.

15. Podľa ust. § 55 ods. 1 zákona č. 448/2008 Z.z. pomoc pri výkone opatrovníckych práv a povinností je sociálna služba poskytovaná opatrovníkovi, fyzickej osobe, ktorá má záujem vykonávať funkciu opatrovníka a fyzickej osobe, ktorá si sama nedokáže uplatňovať a chrániť práva a právom chránené záujmy.

16. V danom prípade súd prvej inštancie postupoval zákonným spôsobom, ak pozbavenému A. B. ustanovil za opatrovníka C. D.. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že neexistuje žiadny známy príbuzný, ktorý by mohol takúto funkciu vykonávať. Jeho matka je nebohá, sestra žije na neznámej adrese a otec obmedzovaného na výzvu súdu nereagoval. A. B., ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony, má evidovaný trvalý pobyt na území C. D..

17. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a zistení, že funkciu opatrovníka podľa § 27 ods.2 Občianskeho zákonníka nemôže vykonávať žiaden príbuzný A. B., ak nie je žiaden príbuzný, ktorý by danú funkciu vedel vykonávať, tak za správnej aplikácie ust. § 27 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka ustanovil za opatrovníka C. D.. Rozhodovacia prax uprednostňuje ustanovenie za opatrovníka tú obec/mesto, prípadne jej zariadenie s právnou subjektivitou, v ktorej sa nachádza skutočné bydlisko osoby obmedzenej v spôsobilosti.

18. Odvolaciu námietku, že súd prvej inštancie nesprávne vyložil ust. § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože v zmysle tohto ustanovenia môže byť za verejného opatrovníka ustanovený aj samosprávny kraj, teda Banskobystrický samosprávny kraj, odvolací súd nezhodnotil v tomto prípade ako dôvodnú. Odvolací súd má za to, že postup súdu prvej inštancie, keď pri voľbe tzv. verejného opatrovníka a pri aplikácii § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka ustanovil za opatrovníka obec (mesto), ktorá má zákonnú povinnosť starať sa o svojich občanov vyplývajúcu jej z ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb.. Obec má povinnosť starať sa o svojich občanov - v tomto prípade C. D., ktoré vykonáva svoju funkciu prostredníctvom svojich zamestnancov a v súlade s vymedzením úloh miestnej samosprávy. Mesto D. je nepochybne personálne, administratívne aj ekonomicky zabezpečené tak, aby mohlo vykonávať funkciu opatrovníka pre osobu pozbavenú spôsobilosti s prihliadnutím práve k tomu, že A. B. má bydlisko v C. D.. Za takýchto okolností si mesto môže plniť funkciu opatrovníka, nakoľko má reálnu možnosť kontaktu s opatrovancom, čo je v súlade so záujmami opatrovanca. Obec je povinná starať sa o svojich občanov a v tomto konkrétnom prípade je C. D. kompetentným subjektom na túto funkciu, v rozsahu súdom vymedzených povinností vyjadrených vo výrokoch II. až IV. napadnutého rozsudku, vykonávať.

19. V súvislosti s argumentáciou C. D. v odvolaní, že sa súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nezaoberal a nevyhodnotil možnosť ustanoviť osobe pozbavenej alebo obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony za opatrovníka iné zariadenia samosprávneho kraja nachádzajúce sa v C. D., a to aj bez ich súhlasu, resp. ich zamestnancov po vyslovení ich súhlasu, krajský súd uvádza, že možnosť ustanoviť osobe pozbavenej alebo obmedzenej v spôsobilosti na právne P. tzv. verejného opatrovníka bola zakotvená novelou Občianskeho zákonníka, zákonom č. 131/1982 Zb.. Prijatím tejto právnej úpravy sa sledoval cieľ vymedziť subjekty, ktoré predstavujú najvhodnejšiu alternatívu pre výkon funkcie opatrovníka v prípadoch, kedy neexistujú alebo sa súdu nepodarí zistiť vhodné fyzické osoby. Zo zmyslu a účelu zákona vyplýva, že zákonodarca za vhodné na výkon funkcie verejného opatrovníka považoval také subjekty, ktoré sú v určitom právnom alebo faktickom vzťahu k osobe obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony. Podľa stanoviska Najvyššieho súdu SR k novelizácii občianskeho práva z roku 1982, Cpj 13/1985, vydaného 21. mája 1985 „Novela Občianskeho zákonníka (zákona č. 131/1982 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky zákonník) v ustanovení § 27 (v novom odseku 3) umožňuje súdu, aby občanovi, ktorý bol rozhodnutím súdu pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, ustanovil za opatrovníka národný výbor alebo jeho zariadenie. Túto funkciu v zmysle Čl. V ods. 1 zákona č. 139/1982 Zb. má vykonávať národný výbor v strediskovej obci alebo mestský národný výbor a v ostatných prípadoch okresný národný výbor, v územnom obvode ktorého má občan bydlisko. Podľa Čl. V ods. 2 citovaného zákona, ak je občan umiestnený v ústave sociálnej starostlivosti, vykonáva funkciu opatrovníka tento ústav (zariadenie). Úmyslom zákonodarcu teba bolo ustanoviť osobe obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony za

verejného opatrovníka zariadenie, v ktorom je táto osoba umiestnená a v ktorom sa jej poskytujú sociálne služby a nie akékoľvek iné zariadenie zriadené orgánom miestnej správy. Aplikácia tejto právnej úpravy je však už vzhľadom na prijatie právnej úpravy § 8 ods. 12 zákona č. 448/2008 Z.z. neaplikovateľná v zmysle zásady lex posterior derogat legi priori a v zmysle zásady lex specialis derogat legi generali, keďže to vylučuje neskôr prijatá osobitná právna úprava. Z uvedeného dôvodu preto nebolo a nie je v súlade s úmyslom zákonodarcu a cieľom právnej úpravy § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka, aby osobe obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony bolo za opatrovníka ustanovené iné zariadenie sociálnych služieb, pôsobiace v mieste bydliska opatrovanca tak, ako to navrhuje odvolateľ. Uvedené o to viac platí vo vzťahu k zamestnancom takýchto zariadení, u ktorých by bolo potrebné navyše žiadať ich súhlas s ich ustanovením, vo vzťahu ku ktorým mesto/obec, kde má trvalý pobyt opatrovanec, nepochybne predstavuje vhodnejšiu alternatívu na výkon funkcie opatrovníka.

20. Zhrnúc vyššie uvedené, odvolací súd zastáva názor, že neexistuje zákonná prekážka pre aplikáciu § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k C. D. a jeho ustanoveniu za opatrovníka pre osobu pozbavenú spôsobilosti na právne úkony A. B.. Súhlas obce (mesta) v tomto prípade, keďže ide o ustanovenie opatrovníka hmotnoprávneho, tzv. verejného opatrovníka podľa § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka, sa nevyžaduje.

21. Krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. a IV. považuje za vecne správne rozhodnutie v spojení so závislým výrokom VI., preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo v napadnutých výrokoch potvrdené ako vecne správne rozhodnutie za použitia ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o trovách odvolacieho konania v zmysle § 54, § 55 CMP

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).